

[Svend Auken]

I Hverdagsdanmark hedder problemerne imidlertid arbejdsløshed, gæld, utryghed og dårligt miljø. Mange familier klarer sig trods arbejdsløshed, dårligt miljø, ventelister, tvangsauktioner og de andre problemer, der næsten er blevet til fyord i Glansbilledanmark, men det er ikke så helt nemt.

Ude i landets kommuner og amter har man haft en brat opvågning til Hverdagsdanmark. Her troede man faktisk på KV-ministrenes forsikringer om vækst, produktion og beskæftigelse, og man planlagde budgetterne for i år ud fra de fine løfter om stigende indtægter og om, at udgifterne først og fremmest på det sociale område ville blive holdt i ro.

Nu har det desværre vist sig, at ministrenes rosenrøde påstande var skrevet i sand og ikke bestod virkelighedens prøve. Der kom ikke stigende vækst og beskæftigelse i Danmark, men desværre stilstand og færre job.

Ifølge den officielle statistik, regeringens egen statistik, er der i de sidste fire år forsvundet 70.000 gode job i den private sektor, både i industrien, i byggeriet og i servicefagene, og beskæftigelsen er desværre stadig faldende. Hvis tilgangen havde været den, regeringen selv havde regnet med i 1987, ville vi allerede nu for længst have passeret de 300.000 ledige; nu er der udsigt til 291.000 i år og knap 300.000 til næste år.

Samtidig må vi desværre igen notere, at siden 1982 er antallet af mennesker på førtidspension blevet fordoblet. Derfor har snart sagt alle kommuner i dag alvorlige problemer med økonomien, store og små, såvel hovedstadskommuner som kommuner ude i landet, kommuner, der er styret af socialdemokratiske borgmestre, og kommuner med borgerlig ledelse, og ikke på grund af at de ikke selv har kunnet holde styr på deres økonomi, men fordi der ikke er grøde i dansk økonomi.

Hvis der ikke gribes ind, bliver kommunerne stillet over for en meget vanskelig situation, og det har de heller ikke lagt skjul på. De kan være tvunget til at sætte skatterne i vejret – man har talt om helt op til 2 skatteprocentpoint – de kan være tvunget til at forringe den service, der i forvejen er skåret ned for de udsatte grupper, de ældre osv. i vort samfund, og de kan være tvunget til at afskedige medarbejdere, uden at de medarbejdere kan få arbejde et andet sted. Det eneste, der sker, er, at arbejdsløshedspro-

blemet vokser, og udgiften flyttes fra den kommunale kasse over i statskassen.

Det er derfor, Socialdemokratiet har sagt, og jeg tror, at vi vil få støtte af andre partier i det, at vi vil drage omsorg for, at Folketinget kan komme til at drøfte den kommunale økonomi på et ekstra møde, hvis ikke det lykkes – hvad vi håber – regeringen og de kommunale forhandlere at blive enige om en aftale, der virkelig giver kommunerne mulighed for at løse deres problemer. I givet fald skal det møde finde sted i Folketinget inden udgangen af denne måned, fordi udmeldingen til kommunerne af hensyn til deres budgetter skal ske inden 1. juli.

I dansk økonomi er det lykkedes at holde priserne i ro og sikre ligevægt på betalingsbalancen. Det er ikke mindst et flot resultat af lønmodtagernes tilbageholdende linje ved de sidste to overenskomstsituationer. Eksportfremgangen, som vi alle glæder os over, er resultatet først og fremmest af den enestående chance, som danske virksomheder har fået i forbindelse med den tyske genforening.

Til gengæld er det desværre ikke lykkedes at få gang i produktion og beskæftigelse. Det kniber fortsat med virksomhedernes evne til at konkurrere, investeringerne står i stampe, og indtjeningen har desværre i langt de fleste danske virksomheder ikke været imponerende, og masser af virksomheder har, fordi de har tjent for lidt, ikke mulighed for at ruste sig tilstrækkelig effektivt til 1990'ernes teknologiske udfordringer. Derfor er der al mulig grund til nu at gøre noget effektivt i samarbejde med virksomhederne.

Dansk erhvervspolitik er i forvejen EF's svageste, og den er desværre under afvikling, oven i købet mens industriministeren og den øvrige regering klapper ad det. Frem for at skære ned og indføre restriktioner er der behov for flere fremsynede offentlige investeringer og betydelig friere tøjler i samarbejde mellem virksomheder og kommuner. Jeg har med stor interesse noteret, at alle partier i den kommunale verden bortset fra Fremskridtspartiet, både Venstre, Konservative, Socialdemokrater, Radikale, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokrater og Kristeligt Folkeparti, har sagt, at de ønsker friere og bedre muligheder for samarbejde mellem kommunerne og virksomhederne. Vi skal leve op til dette og ikke lade forældet ideologi spærre for nytænkning på dette område.